

Gyalogos Túra a Vend-vidéken

2019. május 29. szerda, 09.12 / Utolsó módosítás: 2019. május 29. szerda, 09.13
25. sz. TÚRAPROGRAM

Egy négynapos kirándulás során Vas megye délnyugati sarkában, Magyarország egyik legszebb tájegységén, az Őrségben jártunk. Erre a tájra a szelíd dombok és lankák, kristálytisza vízű források és patakok, kulturális és néprajzi emlékek sokasága jellemző. Területének 63%-át erdő borítja, a gombákban és mezei virágokban gazdag vidék kiemelkedő túrázási lehetőséget és élményeket garantál.

Kékvölgy Budapesttől való távolsága 270 km, ezért az első és az utolsó nap nagy részét az utazás töltötte ki. A megérkezés után – elhelyezkedve a szálláson – még volt rá időnk és ragyogó időben tettünk egy szép körsétát a Tücsök-tanya környékén. A szállást már jól ismertük, többször voltunk itt, mindig a legnagyobb megelégedettséggel távoztunk. Utolsó ittlétünk óta is történtek változások a tanya komfortfokozatát illetően, pozitív irányban. A séta után megérkezve és megéhezve, a csapat zöme nekiállt a szalonna és egyéb hús- és zöldségfélék tárcsán való sütésének, amitől hamarosan igen jó illatok lengték be a tájat. Mondhatom, a vacsi nagyon jól sikerült!

A második és harmadik nap programját Kerékgyártó Árpi előre látó túravezetőnk, a rossz időjárási jóslatok miatt megcserélte, a hosszabb, 22 km-es, a hármashatárhoz tartó túrát vette előre. Ez a túra a kiírás szerint a Tücsök-tanyától Felsőszőlőn át a hármashatárig, majd az alsó- és felső-János hegyen keresztül (nem a budain!) vezet. Ez nagyon jó ötlet volt, mert így a hármashatárt gyönyörű napos időben látogattuk meg. Sajnos a hazafelé tartó úton „becsületsüllyesztő intézménnyel” nem találkoztunk, pedig igen megsomajgattunk a hosszú úton, melynek hossza persze mégsem annyi volt, amennyire azt terveztük.

Harmadik napon utunk táborhelyükről Orfaluba, majd (rövid vitatkozás után döntve) Apátistvánfalvára, a környék egyetlen vásárlási helyére, a „BOLT”-ba vezetett. Felfrissülés után a kistúrások busszal tértek haza, a bátrabbak pedig folytatták a kirándulást Farkasfára. Az Őrségre nem jellemző a sűrű buszközlekedés, így több mint két órát volt szerencsénk eltölteni a „kultur”-központban, de azért is jól éreztük magunkat! Alig értünk ugyanis a faluba, máris eleredt az eső, és szerencsénkre csak a busz érkezése előtt tíz perccel állt el. Hálát is adtunk a turisták védő szentjének, Hegyi Szent Bernátnak, hogy nem áztunk el.

Túravezetőnk két estére szervezett vacsorát, amit ott helyben, a tanyához tartozó hangulatos ebédlőben fogyasztottunk el. A háromfogásos vacsorát – ami igen kiadós volt és különleges fogásokat is tartalmazott – a szomszédos tanya tulajdonosai (egy házaspár) főzte az általuk nevelt állatok és termesztett fűszerek felhasználásával. A vacsora főztjének titkait valójában csak másnap ismertük meg, amikor meglátogattuk a „boszorkánykonyhát”.

Utolsó nap (úgy lett, ahogy ezt megjósolták), borús, szemerkélő, az elválást megkönnyítő időben, délelőtt még átmentünk a szomszéd tanyára, háztűznézőbe. Itt láthattuk a fent említett házaspár által tartott törpe mangalica malacokat, egyéb lábasjószágokat. Aki akart, vásárolhatott az általuk készített, gyógy- és fűszernövényekből, szörpökből, krémekből és lekvárokból. Természetesen a többség (emlékezve a vacsorák különleges ízeire) jól bevásárolt a csodaszerekből. Csomagjainkat a tanya-tulajdonos kocsival kivitte a buszmegállóba, mi meg a csendes esőben gyalogolva, szép élményekkel hagytuk hátra az Őrséget egy majdani újabb kirándulás reményében.

Lejegyezte: Szilárd Ili

Fotók: Bogschütz Csilla és László Gabi

A FOTÓK EGY KÜLÖN MENÜPONT ALATTI KÉPGALÉRIÁBAN ÉRHEŐK EL!